

Nový Jeruzalém č. 4/2019

Zpravodaj pro 232. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Měříně - ve čtvrtek 11. dubna 2019 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Křižanově.

V úterý 12. 3. přijelo a přišlo na pouť NJ do Křižanova čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Karla Adamce na pouti NJ v Křižanově:

Milí poutníci! Místní pan farář, otec Václav, zariskoval, když mě sem pozval, přestože věděl, co jsem zač. Známe se velice dobře. Nevyplatilo se mu to hned při úvodní modlitbě, uvidíme, co ještě přijde.

Dneska jsme v evangeliu slyšeli tu **nejznámější modlitbu**. Zkusme se zamyslet nad tím, co předcházelo, než Pán Ježíš svěřil ten obrovský poklad - **modlitbu Otče náš** – svým učedníkům. Předtím jim říkal, aby při **modlitbě** nebyli povídaví jako pohané. **Proč jim to povídal?** Sám také říká: oni si mysleli, že budou vyslyšeni pro množství slov. A oni to tak skutečně měli. Nám to přijde trošku nepochopitelné, ale oni to tak ve svém myšlení, ve své době skutečně měli. Musí toho Boha - nebo pohané své bohy - prostě uškemrat, jakoby přemluvit. Musí se **modlit** dlouho a hodně, aby to bylo účinné. Čím více a čím déle se **modlím**, tím je ta **modlitba** účinnější a bude víc fungovat. A Ježíš tuto představu rozbíjí a říká, že tato přímá úměra mezi množstvím slov a tím, jak to bude vyslyšeno, prostě není.

Naproti tomu zaznívá první čtení, které mluví o Božím Slově a o tom, **že se žádné Boží Slovo nemine účinkem**. O tom, že **vždycky přinese plody**. Nemluví se tam o nějakém množství, ale o tom, že když Bůh něco poví, tak to skutečně platí. A Ježíš nás učí něčemu podobnému. Učí nás **modlitbě Otče náš**, ve které je všechno obsaženo ve stručnosti a jasnosti. O tom, že není nejdůležitější toho hodně napovídat, je nám příkladem **ta, kvůli které jsme sem přišli, Panna Maria**.

Jen si zkuste představit, kolik toho v Písmu namluvila. Něco ano, ale moc toho nebylo. Bylo to hned na začátku, když řekla jednu větu: „**Jsem služebnice Páně, at' se mi stane podle tvého Slova.**“ Potom asi nejdelší proslov měla, když byla u Alžběty a tam říká **Magnificat**, nebo zpívá: „**Má duše velebí Pána.....**“. Potom v chrámě, když konečně najde svého Syna, říká: „**Dítě, co jsi nám to udělal, hle tvůj otec a já jsme tě s bolestí hledali.**“ V Káně Galilejské řekla: „**Udělejte všechno, co vám řekl!**“ a těsně před tím řekla: „**Už nemají víno.**“ Doufám, že jsem nic nevynechal. Podle mě je to všechno, co v Písmu Svatém Panna Maria napovídala. Opravdu to na žádnou knihu nevydá, ani na brožurku. Možná na dětské omalovánky. Moc toho nenamluvila. Jak ten **její postoj změnil svět**. Jak to, **co ona dělala**, změnilo dějiny celého světa. Přitom těch slov, že by to stálo evangelistům za zaznamenání, prostě moc nebylo. Je to strašlivě stručné, na to kým Panna Maria je, jakou jí prokazujeme úctu. My tu úctu můžeme prokazovat, nebojte se, protože tady nejsou jenom její slova, ale je tu celý její život. To všechno, co ona dělala, ten její příklad, který nám dala, a konečně poslání, které jí bylo Bohem – jejím Synem - svěřeno. **Nejde jenom o slova, to chtěl Pán Ježíš říct svým učedníkům.**

Mám tady k tomu jeden příklad: On není moc zbožný, tak se toho nelekněte. Jeden můj spolužák vykládal, párkrát jsem to o něm slyšel, takovou příhodu s tím, že někdy není potřeba moc slov. A dokresloval to na příkladu svého vlastního bratra, který byl asi dvoumetrový, nevíme, kolik měl kilo, ale nebylo to ani šedesát, ani osmdesát a prostě byl to chlap, kterého se leknete, když ho potkáte. Ale nebyl to takový ten medvídek, který by se usmíval, taková kulička, která se valí. Byl to hromotluk, který kolem sebe šířil děs a hrůzu. Vypadalo to, že je to ten, který přišel skoncovat úplně s každým. A vykládal o tomto svém bratrovi, že on se moc nerve, když je

někde v hospodě. A hlavně, moc o tom nemluví. Jak jsou takoví ti typové, kteří se podnapíjí a začnou druhým vyhrožovat a vyřizovat si svoje účty a začnou říkat: „Ještě jedno slovo, já ti dám přes (.....)!“ Nic takového jeho brácha neřekl. On totiž nemluvil, ale jednal. Když třeba byl v nějaké restauraci a někdo si tam na něj hodně dovozoval, byl ten můj spolužák celý udivený z toho, že on je taková vazba a co si všechno nechá líbit. Tam na něj někdo začal útočit a všechno možné mu vyčítat a on neřekl ani slovo. Mému spolužákovi bylo divné, proč se neohradí, všechno to bylo vymyšlené, nebyla to pravda. On neřekl ani slovo, popíjel tam svoje pivo a vydržel to strašlivě dlouhou dobu. A pak ten pohár přetekl, on vstal a jednou ranou ho poslal na neschopenku.

Víte, mně se to vždycky vybaví, když se mluví o množství slov. Nesmím vás nabádat, abyste chodili do hospody a tam to všechno vymlátili. Ale zkusme změnit ten postoj, že toho kolikrát tolik napovídáme, tolik toho namluvíme a nakecáme. A často, když si potom uvědomíme, co jsme to všechno říkali a o čem jsme to mluvili, řekneme si: K čemu celé bylo? Řekli jsme tolik a tolik slov o druhých lidech a vůbec jsme jim tím nepomohli a sobě jsme pomohli jen k tomu, že jsme byli z toho celí zhnusení, a jací ti lidé kolem nás jsou a jak je to strašné.

Naproti tomu, **to, co říká Pán Ježíš, to, čemu učí Panna Maria svým životem**, to vypovídá, že naše **modlitba** nemá být mnohomluvná, i když tam může být mnoho slov, ale hlavně musí souviset, musí být propojena s celým naším životem. Naše **modlitba** není účinná pro ta slova, která v ní říkáme. Může být úplně beze slov. **Naše modlitba** je účinná pro ty myšlenky, pro skutky, které děláme. Naše **modlitba** má základ v celém našem životě. Jak myslím, jak jednám. To je moje **modlitba**. Zkusme pamatovat na to, že se vlastně **modlím** tím, jak vstávám, jak jdu do práce, jak jednám se svými podřízenými, se svými nadřízenými. Tím, jak se chovám ke svým dětem, ke svým rodičům, a to všechno je součástí naší **modlitby**. Zkusme celý svůj život dávat **do vztahu s Bohem, do své modlitby**. To není jen ve slovech. To je ve všem co dělám, říkám a na co myslím. **Zkusme na to pamatovat zvlášť teď v postní době, aby všechno, co děláme, bylo modlitbou.**

Sbírka - po zaplacení autobusů, nutné režie - jsme darovali **17 510 Kč na Marys Meals (Mariino jídlo)**. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Václavovi Hejčovi a všem farníkům z Křižanova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A hlavně **- díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Měříně, kterým je opat P. Marian Rudolf Kosík z Nové Říše:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působisté. Světlo světa jsem spatřil v Šaraticích, kde jsem se nejen v roce 1951 narodil, ale také prožil pěkné dětství a mládí až do odchodu na studium teologie v Litoměřicích. Po kněžském svěcení v roce 1983 jsem působil jako kaplan ve Žďáře nad Sázavou u sv. Prokopa, a potom jako farář v Batelově a Panských Dubenkách, v Archebově, Věteřově a Bohuslavicích u Kyjova, na poutním místě v Žarošicích, v Brně – Židenicích, v Nové Říši, ve Staré Říši a v Krasonicích. Letos 1. října to bude dvacet roků, kdy mě bratři zvolili za opata kláštera v Nové Říši. Všude jsem byl rád a na všechna místa a farníky s láskou vzpomínám.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Žili jsme tři generace pohromadě a za to jsem velmi vděčný. Dostalo se mně vychování a odnesl jsem si do života víru. Naučili mě vážit si druhého a chovat se lidsky. A myslím si, že to je velké „věno.“

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Malých impulsů bylo mnoho. Vždyť jsem od začátku školní docházky až do odchodu na kněžská studia sloužil jako ministrant a potom jako kostelník u oltáře. Tím posledním impulsem bylo důrazné napomenutí pana faráře, že se musím konečně rozhodnout jakou cestou životem jít. Tak nezbylo než se rozhodnout s konečnou platností.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Protože jsem často jako ministrant a kostelník pobýval na faře v Šaraticích a v Žarošicích, setkal jsem se s mnoha kněžími. Téměř každý na mne nějak kladně zapůsobil bez ohledu na věk. Ať to byli staří kněží, kteří rádi vypravovali události a historky ze svého života, nebo mladí jen o několik roků starší než já, kteří planuli

nadšením a uměli i beze slov oslovit. Jména vypočítávat nebudu. Bylo by jich mnoho a mohl bych na někoho zapomenout. Jen jedno jméno toho, se kterým jsem se osobně nikdy nesetkal a přece mne uchvátil: **ct. sluha Boží Antonín Cyril Stojan**. Ten mě provází celým bohosloveckým i kněžským životem. A doufám, že mě dovede až k cíli.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Nejdůležitější je to, co učinil Pán Ježíš apoštolům. Vzal si je stranou, aby byli v tichosti s ním. Hledat u Něho porozumění, odpuštění, jeho blízkost. Být s ním. A nejkrásnější je svátostné kněžství samo. Nést Krista ve slově i ve svátostech druhým. Škoda, že se o kráse kněžství tak málo mluví.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Papež František říká, že o víře se nemusí mluvit, když člověk podle ní žije tak, že druhý zatouží ho následovat. Žijme z víry opravdově, ne farizejsky a když se nám to hodí, a hlavně radostně, abychom svým jednáním a postojem ukazovali beze slov na Pána Boha.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, v klášteře, kanonii? Velké je heslo sv. Benedikta: Modli se a pracuj. To je úkol každého kněze. Jen se stále učím dobře rozdělit čas pro modlitbu i práci, stejně i pro odpočinek. A premonstrátské heslo je: Být připraven ke každému dobrému dílu. Abych „nezaspal“ příležitost udělat nějaké dobro. A v klášteře se snažíme o Boží oslavu společnou modlitbou v chóru a při ní také prosíme za ty, kteří nás o modlitbu žádali. A také chceme zde být pro druhé, kteří přijdou, kteří nás potřebují.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na o.p.s. Hnutí pro život? Na zářijové pouti NJ v Pavlově se na pomoc tomuto hnutí – kvůli shodě několika nepříznivých okolností – nic nevybralo. A tak to zkusíme v Měříně. Hnutí pro život – jejich aktivity, vzhledem k zachraňování životů dětí před narozením, je třeba podpořit nejen modlitbou, ale i finančně.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Máme v klášteře velké plány, ale stále je nás málo. Rádi bychom konali duchovní obnovy, exercicie a podobně. A nyní také, když jsme dostali po dvou stoletích do správy premonstrátské poutní místo Křtiny, abychom zde zajistili poutníkům „duchovní servis.“

Na co se nejvíc těšíte? Těším se na dokončení obnovy prohlídkových prostor našeho kláštera, zvláště na vybudování klenotnice. To by mělo být v květnu.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Od 1. září minulého roku nás povolal náš pan biskup vykonávat duchovní správu na poutním místě u Panny Marie ve Křtinách. Toto poutní místo budovali jak duchovně tak stavebně naši předchůdci z našeho mateřského kláštera v Zábřodovicích. To je radost i výzva, i když spojená se starostí a odpovědností. Ale Bohu díky za Křtiny ...
Děkuji za rozhovor.

Pozvánky.

Postní duchovní obnova sobota 13. dubna 2019 ve Štěpánově nad Svratkou, kterou povede – dá-li Bůh – P. Mgr. Ing. Pavel Habrovec. Zahájíme ji – dá-li Bůh – v 9 hodin adorací, budou tři přednášky na téma – **exhortace svatého otce Františka: Radujte se a jásejte – pozvání ke svatosti**; polední občerstvení na faře, sv. zpověď, křížová cesta, korunka k Božím milosrdenstvím, svatý růženec, mše svatá, svátostné požehnání. Předpokládaný konec v 16 hodin. **Srdečně Vás zveme.**

Nabídka z Prahy. U příležitosti **30. výročí kanonizace sv. Anežky Přemyslovny** vyřezal student P.Š. její sošku z dubového dřeva. Soška je inspirována Madonou z Hejnic ze 14. století. Je 53 cm vysoká a je upravena tak, že může stát i viset. Podařilo se rovněž zhotovit odlitky z tvrzené sádry, takže jsou podstatně méně zranitelné, ne ovšem nerozbitné. Ale neroztříští ani se neurazí při skácení. Soška je jednobarevná a má barvu dubového dřeva. Odlitek je tak dokonalý, že zachycuje i strukturu dřeva z originálu. Cena odlitku je 1300 Kč. Je to nejenom krásný doplněk jakéhokoli interiéru, ale vede k upevnění úcty této naší přední patronky. **V případě zájmu se obraťte na jáhna Ladislava Kince.**

8. 5. 2019 - poutní výlet rodin s dětmi. Tentokrát bude naším cílem město Litomyšl. V programu – mše svatá, prohlídka místních památek, oběd. Přihlášky u jáhna L. Kince

Plán poutí na rok 2019:

19. – 21. 7. – Západní Čechy III.

18. – 24. 8. - XIX. pěší pout' na Velehrad

21. 9. – XVI. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubička

28. 10. – Praha – po stopách sv. Anežky České

Početné rodiny

(z článku Matyáše Zrna v časopise Hnutí pro život ČR)

Kdy naposledy jsme si přečetli reportáž o velké rodině? Viděli o ní v televizi reportáž? Rodina s více dětmi? Pěstounská rodina? Rodina, která adoptovala postižené či jinak znevýhodněné děti? To jsou větší hrdinové, než zpěvák nebo fotbalista. Obětovali svůj čas, energii, své peníze (protože děti něco stojí a víc dětí stojí víc). Ale získali za to něco, co jim stojí za všechny ty ušlé dovolené či nová auta...

Taková velká rodina to jistě nemá lehké. Vladimír Pikora popisuje vlastní situaci: „Nákup pro velkou rodinu je jiný. Já se nikdy nevejdou jen do jednoho nákupního košíku. Nevejdeme se do jedné lednice, nevejdeme se do jedné pračky. Všechny standardně prodávané hrnce jsou pro nás malé...“ Problém je jet s tolika dětmi kamkoliv na dovolenou. A to i když na ni máte, což se zdaleka netýká všech – rodina se třemi dětmi má v ČR v průměru o 36 % nižší příjmy než rodina s jedním dítětem.

Ale ono to jen v penězích není. Naše prababičky neměly ani zlomek našeho blahobytu a děti měly. Stát jistě může pomáhat více, ale je iluzorní si myslet, že by stačilo jen zvednout výši přídávku a hned by se rodilo více dětí. Je to mnohem více ve společenské atmosféře, v tom, co od nás společnost očekává a k čemu nás motivuje. V zemi, kde mají všichni okolo více dětí, je přirozené je mít taky. U nás jste za exota...

Vy přibalíte děti, ve stáří děti vás Takže nenechme se strašit tím, že víc dětí má jen nějaká podina. Nenechme se strašit tím, že se více než jednomu nebo dvěma dětem nezvládneme věnovat (naopak ve velké rodině vyrostou odolnější děti než rozmazlení jedináčkové). A už vůbec si nenechme namluvit od ekologů, že bychom neměli mít děti, protože tím zatěžujeme planetu. A taky nezapomeňme na Pikorovo varování: „Řada rodičů říká, že jim jedno nebo dvě děti stačí, protože už nehodlají v noci vstávat nebo přebalovat. Samozřejmě že lidé, kteří odmítají někoho přebalovat, jednou nenajdou nikoho, kdo by ve stáří přebalil je...“

Plán poutí NJ na rok 2019 a rok 2020:

2019 13. červen Jimramov – P. Jakub Holík

16. červenec Křoví 13. srpen Žďár I 12. září Radostín

15. říjen Bystré 13. listopad Jány 12. prosinec Olešnice

2020 14. leden Velké Meziříčí 13. únor Trpín 12. Březen Křižanov

14. duben Měřín 13. květen Bohdalov 16. červen

14. červenec 13. srpen 15. září Pavlov

13. říjen 12. listopad Jány 15. prosince Olešnice

2021 únor - Lysice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 233. pout' NJ – v úterý 14. května 2019 v 18 hodin do Nového Veselí – hlavní celebrant – P. Josef Pohanka ze Žarošic.

*Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. **Uzávěrka příštího čísla je 20. 4. 2019. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.***

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.